

ת"פ 22371/09/21 - מדינת ישראל נגד רומן לנדה

בית משפט השלום באילת
ת"פ 22371-09-21 מדינת ישראל נ' לנדה

כבוד השופט גיל אדלמן	בפני
המאשימה	בעניין:
מדינת ישראל	
ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר	
נגד	
הנאשם	
רומן לנדה	
ע"י ב"כ עוה"ד נמרוד אבירם	

גזר דין

המסגרת העובדתית

1. הנאשם, רומן לנדה, הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] תשל"ג 1973 (להלן: פקודת הסמים), ובשתי עבירות של סחר בסמים מסוכנים - לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים.

כתב האישום המתוקן מחזיק שני אישומים; על פי האישום הראשון, בתאריך 2.9.2021, בשעה 18:57 לערך, ברח' עין נטפים 16 באילת, מכר הנאשם לאחר, אופק ריחני מיסק, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 6.78 גרם נטו בתמורה ל 400 ₪.

עוד מספר כתב האישום כי באותו המועד החזיק הנאשם סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 4.54 ו 4.74 גרם נטו. את הסמים החזיק ללא היתר, לצריכתו העצמית.

על פי האישום השני, במהלך החודשים אוגוסט - ספטמבר 2021, מכר לאחד, שקד סעדון, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 5 גרם בתמורה ל 400 ₪.

2. בדיון שהתקיים ביום 1.12.2021 הציגו הצדדים הסדר טיעון דיוני, במסגרתו הודה הנאשם בכתב אישום מתוקן, והורשע על פי הודאתו; הנאשם הופנה, בהסכמת הצדדים, לקבלת תסקיר שירות המבחן, והדיון נדחה לטיעונים לעונש. בעניינו של הנאשם התקבל תסקיר ולבקשת שירות המבחן נדחה הדיון לטובת גיבוש המלצה

סופית והגשת תסקיר משלים.

3. במועד 28.6.2022, לאחר שהתקבל התסקיר בעניינו של הנאשם, טענו הצדדים לעונש.

תסקירי שירות המבחן

4. בתסקיר שהוגש ביום 22.2.2022 (להלן: התסקיר הראשון) פרט שירות המבחן את נתוני האישיים של הנאשם.

התסקיר גולל את הרקע לשימוש הנאשם בסמים, ובהמשך, פרט התסקיר את התייחסותו של הנאשם לעבירות המיוחסות לו. קצינת המבחן התרשמה כי מדובר בצעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית ושאופות תקינות. לאור זאת התבקשה דחייה של הדיון לטובת שילובו של הנאשם בקבוצת צעירים בשירות המבחן, אשר עשויה לקדם את הנאשם ולסייע לו בהליך גיבוש זהותו.

5. בתסקיר המשלים, שהוגש ביום 16.6.2022 (להלן: התסקיר המשלים), חזר שירות המבחן על ההתרשמות מהנאשם כפי שעלתה בתסקיר הקודם. עוד צוין כי הנאשם אכן השתלב החל מחודש מרץ בקבוצת הצעירים בשירות המבחן.

קצינת המבחן הדגישה כי הנאשם הגיע לכל המפגשים בזמן שנקבע. בהמשך, אף שיתף באופן נרחב אודות אירוע העבירה, נסיבותיו והתנהלותו. התרשמות הצוות הטיפולית היתה כי הנאשם מייחס חשיבות להזדמנות שנתנה לו על ידי בית המשפט. קצינת המבחן העריכה כי המשך שילובו של הנאשם בקבוצה יסייע בהליך החיובי אותו הוא עובר. הכוונה, בין היתר, לבחינת התנהלותו טרם אירוע העבירה והמניעים לה. כן החל הנאשם לבחון את בחירותיו ויחסיו החברתיים.

לאור האמור, המליץ שירות המבחן על המשך שילובו של הנאשם בטיפול הקבוצתי במסגרת צו מבחן למשך שנה, בליווי בדיקות לגילוי שרידי סם. עוד הומלץ העמדתו של הנאשם בצו של"צ נרחב למשך 300 שעות והטלת התחייבות כספית.

טיעוני המאשימה לעונש

6. התובעת בטיעוניה לעונש, ביקשה מבית המשפט לקבוע כי העבירות המיוחסות לנאשם, הנוגעות לסחר בסמים, מגלמות 2 אירועים שונים, בגינם יש לקבוע מתחמי ענישה נפרדים.

לשיטת המאשימה, יש לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשים ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אירוע, ולמקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני נמוך של המתחם.

התביעה עתרה להטלת מאסר אשר ניתן לרצותו בדרך של עבודות שירות לתקופה של 9 חודשים; כן עתרה המאשימה להשתת ענישה נלווית הכוללת מאסרים מותנים מרתיעים, קנס משמעותי, פסילת רישיון נהיגה ופסילה מותנית.

לטענת המאשימה, הנאשם במעשיו פגע בערכים המוגנים של שמירה על בריאותו של הציבור וצרכני הסמים. התובעת הוסיפה וטענה כי אף נפגע הערך של הגנה על שלום הציבור בכללותו "בפני עבירות שמבוצעות בידי משתמשי הסמים הנוהגים באופן תדיר מנעד (צ"ל מנהג - ג.א.) עברייני על מנת להשיג את הכספים הדרושים להם לצורך השגת הסם."

ב"כ המאשימה הדגישה כי הגם שהנאשם בדבריו לשירות המבחן ציין כי ביצע את העבירות שלא בעבור גמול כספי, אלא על רקע השתייכות חברתית, כתב האישום מציין כי עבור מכירת הסמים קיבל סכום כספי בסך ₪ 400 בכל פעם.

בהתייחסה לתסקירי שירות המבחן וההמלצה המפורטת בתסקיר האחרון, טענה המאשימה כי תפקידו של שירות המבחן להאיר בפני בית המשפט שיקול אחד ויחיד מבין שיקולי הענישה, שיקול השיקום. עוד ציינה כי שירות המבחן הוא גורם ממליץ ועל כתפי בית המשפט נתונה הסמכות לאזן בין כלל שיקולי הענישה.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בעבירות דומות התומכת לשיטתה בעמדתה העונשית.

טיעוני ההגנה לעונש

7. בפתח טיעוניו לעונש עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצות שירות המבחן.

הסניגור הפנה את בית המשפט לכתב האישום המתוקן, וטען כי בהתאם להלכת ג'אבר (ע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14) - להלן: עניין ג'אבר) ומבחן הקשר ההדוק שנקבע בה, יש להתייחס לכלל האירועים המפורטים בכתב האישום כאל אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם הענישה.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם נחשף לסם מסוג קנאבוס על רקע כאבים כרוניים מהם סבל לאחר שנפגע בתאונת דרכים. עוד הטעים הסניגור, כי העבירות המיוחסות לנאשם לא בוצעו על רקע בצע כסף, אלא על רקע קשרים והיכרות חברתית.

ביחס לערכים המוגנים שנפגעו, הדגיש ב"כ הנאשם כי המדובר בסם מסוג קנאבוס, אשר אינו נחשב כ"סם קשה", ואין להתייחס אליו כנמנה על משפחת הסמים הקשים יותר. לעניין זה הפנה הסניגור אף לשינוי בחוק ביחס לעבירות החזקת סם מסוג קנאבוס וביקש כמסקנה יוצאת מכך, לצמצם מחומרת העבירות שיוחסו לנאשם, אף בעבירות

הסחר.

ב"כ הנאשם ביקש כי בית המשפט יחרוג לקולא ממתחם הענישה במקרה זה, אף אם מדובר בעבודות שירות, לאור ההליך השיקומי המוצלח אותו עבר הנאשם באמצעות שירות המבחן. הסניגור הפנה לתסקירים ולתפקודו של הנאשם במסגרת הקבוצה הטיפולית בה שולב, בציינו כי הנאשם לא הסתפק בהשתתפות פורמאלית, אלא השתתף ותרם לשיח הקבוצתי וניצל את ההזדמנות שנתנה לו.

משכך, עתר הסניגור לאמץ כאמור את המלצת שירות המבחן בתוספת "ענישה כספית מתונה", שכן לשיטתו "לבחור כזה, עצם ההרשעה היא עונש כבד שילווה אותו עד גיל 40".

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מטעמו התומכת לשיטתו בעמדתו העונשית.

8. בדברו ביחס לעונש אמר הנאשם כך:

"אני רוצה להתחיל בזה שאני מצטער על הדרך שהלכתי בה. זה לא דברים שאופניים (צ"ל שאופייניים - ג.א.) לי. במהלך הטיפול שלי אצל קצינת המבחן עזרו לי מאד להבין את הדרך שלי והמטרות שלי בחיים ובקבלת החלטות. שוב פעם אני מתנצל על הדרך שבה הלכתי ועל המקרה שקרה לי והעבירה שביצעתי".

דין והכרעה

9. לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, אני סבור כי יש לראות במסכת העובדות המפורטת בכתב האישום המתוקן והנוגעת למעשיו של הנאשם אירוע אחד, לצורך קביעת מתחם הענישה.

מדובר באירועים סמוכים, הנוגעים לאותו סוג סם, אותו מכר הנאשם בשתי הזדמנויות, לאחרים. הסם שנמכר הוא בכמות דומה בכל אחד משני האירועים ותמורת אותו סכום כספי. מיד לאחר האירוע נשוא האישום הראשון נתפס בחזקתו של הנאשם סם זהה, מסוג קנבוס - אף הוא לא במשקל גבוה, לצריכתו העצמית.

לפיכך, ומאחר ומצאתי כי קיים "קשר הדוק" בין האירועים, כפי שהותווה בעניין ג'אבר, לפיו עבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד, מצאתי לנכון לקבוע מתחם ענישה יחיד.

מתחם העונש ההולם

10. הערכים המוגנים שנפגעו במקרה דנא הם שמירה על בריאות הציבור, וההגנה מפני נגע הסמים והפצתם.

הנאשם החזיק סם מסוג קנבוס לצריכתו העצמית וסיפק סמים מסוג זה בשתי הזדמנויות לאחרים, בכמות קטנה של 6.78 גרם, ו 5 גרם.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא במידה בינונית - נמוכה, וזאת בשים לב לכמויות הסם בהן סחר הנאשם, שאינן גבוהות ונוכח סוג הסם, שאינו מן הקשים.

11. אשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, התכנון שקדם לביצוע העבירה וחלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה: הנאשם הוא המבצע היחיד ומעובדות כתב האישום לא ברור אם קדם תכנון משמעותי לביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם.

12. הנזק שנגרם במקרה דנן הוא למשתמשי הסמים, ולחברה בכללותה כפי שבא לידי ביטוי בפגיעה בערכים המוגנים.

13. מדיניות הענישה הנהוגה: מסקירת הפסיקה בעבירות בהן הורשע הנאשם ניתן ללמוד כי בעבירות של סחר בסמים מסוג קנבוס מתחמי הענישה נעים בדרך כלל ממאסר של מספר חודשים ועד תקופות מאסר של שנה ומעלה.

14. ניתן לראות זאת אף בפסיקה שהוגשה מטעם הצדדים; מצאתי לנכון להתייחס לפסקי הדין המפורטים להלן.

§ עפ"ג (מחוזי ב"ש) 60762-02-22 **נאזל נ' מדינת ישראל** (25.5.2022): בית המשפט המחוזי מקבל בהסכמת הצדדים ערעור שהוגש נגד גזר דין שהוטל על המערער. המערער הורשע בבית משפט השלום בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן חשיש וקנבוס ובעבירה של תיווך בסם מסוכן. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 24 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה סטה בית המשפט לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום וגזר על המערער 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרו. כן הוארך מאסר מותנה שהיה תלוי ועומד נגד המערער והוטלה עליו ענישה נלווית. עוד הועמד בצו מבחן למשך שנתיים. בית המשפט המחוזי מצא לנכון, לאור הסכמת הצדדים ונסיבותיו הייחודיות של המקרה, לבטל את עונש המאסר שהוטל על המערער.

§ עפ"ג (מחוזי ב"ש) 13522-02-20 **צ'כמן נ' מדינת ישראל** (13.5.2020): בית המשפט המחוזי מקבל באופן חלקי, בהסכמת הצדדים ערעור נגד חומרת העונש שנגזר על המערער. המערער הורשע בבית משפט השלום בארבע עבירות של תיווך בסם מסוכן מסוג קנבוס. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר, שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועד 20 חודשי מאסר בפועל. על המערער הושתו 8 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וכן ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי מצא לנכון, בהסכמת הצדדים להפחית מתוך העונש חודש אחד.

§ ע"פ (מחוזי ת"א) 70683/05 **לבקוביץ' נ' מדינת ישראל** (21.1.2007): בית המשפט המחוזי דוחה ערעור

שהוגש נגד גזר דינו של בית משפט השלום. המערער הורשע בשתי עבירות של סחר בסם מסוכן ועבירה של הספקת סם מסוכן ונדון לשישה חודשי עבודות שירות, פיקוח של שירות מבחן וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דוחה הערעור על עצם הרשעתו של הנאשם (על אף תסקיר שהמליץ לעשות כן) ולעניין העונש, מציין כי מדובר בענישה קלה ובדרך כלל עבירת הסחר בסם "גוררת אחריה ככלל מאסר מאחורי סורג בריח".

§ ת"פ (אי') 28215-11-17 **מדינת ישראל נ' רובשקין** (6.11.2018): הנאשם הורשע בעבירות של סחר בסם מסוכן מסוג חשיש ובעבירה של ניסיון לסחר באותו סוג סם. מתחם העונש ההולם שנקבע נע בין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בעבודות שירות, ועד למאסר לתקופה של 12-16 חודשים. במקרה זה סטה בית המשפט ממתחם הענישה משיקולי שיקום והטיל על הנאשם צו מבחן בליווי של"צ וקנס וכן ענישה נלווית צופה פני עתיד.

§ ת"פ (אי') 53195-07-15 **מדינת ישראל נ' שטרית** (24.1.2017): הנאשם הורשע בעבירה של סחר בסם מסוכן מסוג קנביס. בית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועד 11 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית. במקרה זה מצא בית המשפט לנכון לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום. על הנאשם הוטלו צו של"צ, קנס וכן ענישה נלווית, צופה פני עתיד.

15. לאור האמור לעיל מצאתי לנכון לקבוע כי מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר.

העונש המתאים לנאשם - חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם

16. על פי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום הנאשם. זאת, אם הנאשם השתקם, או יש סיכוי של ממש שהוא ישתקם.

במסגרת ע"פ 6637/17 **קרנדל נ' מדינת ישראל** (18.4.2018) קבע בית המשפט העליון כי את התשתית העובדתית להוכחת סיכויי השיקום ניתן לגבש באמצעים ראייניים שונים, ובראשם תסקיר שירות המבחן; בית המשפט קבע, ביחס לשיקולים המנחים בהערכת שיקומו של הנאשם, בין היתר, כך:

"...בקווים כלליים ניתן להצביע על כך שהפעלת הסמכות בסעיף 40 אינה מוגבלת לעבירות קלות בלבד (ראו למשל: ע"פ 779/15 פלוגי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.4.2015) (להלן: ע"פ 779/15); ע"פ 3381/16 אלקרינאוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.7.2016) (להלן: עניין אלקרינאוי); ע"פ 5611/16 סלב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (14.9.2017) (להלן: עניין סלב); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר [פורסם בנבו] (3.10.2017) (להלן: עניין שנהר)). במקרים קודמים שבהם נדרש בית המשפט להעריך את סיכויי השיקום במסגרת סעיף 40 לחוק העונשין הובאו בחשבון, בין היתר, השיקולים המרכזיים הבאים: המוטיבציה שהפגין האדם שהורשע

להשתקם; הליך של גמילה מהתמכרות שהוא עובר; השתלבות מוצלחת בהליכים טיפוליים שונים; אינדיקציות לשינוי עמוק בהתנהגות ובדרך החשיבה; הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ע"פ 7459/12 שיבר נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 6 (20.6.2013); ע"פ 779/15, בפסקה 11; עניין אלקרינאוי, בפסקה 12; עניין סלב, בפסקאות 16-17; עניין שנהר, בפסקה 24).

חשוב להבהיר: אין מדובר ברשימה ממצה של שיקולים, והתקיימותו של שיקול זה או אחר אינה מצדיקה בהכרח חריגה ממתחם העונש משיקולי שיקום. טעם עיקרי לכך הוא שחלק מהשיקולים שהוזכרו לעיל מובאים ברגיל בחשבון במסגרת קביעת העונש בתוך המתחם (ראו: סעיף 40 לחוק העונשין). עם זאת, ומבלי לקבוע מסמרות, ניתן לציין ששילוב בין שינוי מהותי בהתייחסות הרגשית לאירוע העבירה המתבטא בנטילת אחריות, כפרה והבעת אמפתיה לנפגעי העבירה לבין אינדיקציות אובייקטיביות לקיומו של תהליך שיקומי-טיפולי מוצלח וחזרה לדרך הישר, עשוי להצביע על "סיכוי של ממש לשיקום" כלשונו של סעיף 40ד(א). דברים אלה זוכים למשנה חיזוק מקום בו מדובר באדם צעיר נעדר עבר פלילי (עניין סלב, בפסקה 16)."

17. במקרה דנא, שוכנעתי כי הנאשם - השתקם, או למצער קיים סיכוי ממש שהוא ישתקם ועל כן יש להשית עליו עונש החורג לקולא ממתחם הענישה שנקבע לעיל.

18. הנאשם ללא כל עבר פלילי. בעל תעודת בגרות ולאחר שירות צבאי מלא בתפקיד נהג מבצעי.

19. כך תסקיר שירות המבחן הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם:

"התרשמנו מצעיר בעל מערכת ערכים נורמטיבית ושאפוד תקינות, אשר מהווה בסיס המאפשר קידום מטרותיו ושיקום חייו.... התרשמנו כי עולה צורך להעמיק הבנתו באשר למשמעות מעשי העבירה, והעומד ברקע להם... לאור כך אנו מעריכים כי שילובו בקבוצת צעירים בשירותנו תקדם את אור (צ"ל רומן - ג.א.) בהתנהלות נורמטיבית ותסייע בהליך גיבוש זהותו".

בתסקיר המשלים שהוגש, ולאחר שילובו של הנאשם בקבוצת הצעירים, כתבה קצינת המבחן כך:

"התרשמנו כי רומן נמצא בעיצומו של תהליך בחינה של מאפייני התנהלותו ותפקודו וכי שילובו בקבוצה מסייע בתהליך של גיבוש זהותו. במהלך השתתפותו בקבוצה, רומן בוחן את דימויו העצמי ומקורותיו, וההקשר בינו לבין בחירותיו והתנהלותו. בנוסף, התרשמנו, כי השתתפותו בקבוצה סייעה בגיבוש תהליך קבלת אחריות באשר להתנהלותו ומעשיו ובאופן בו יפעל בעתיד ובכלל זה, במצבי סיכון במסגרת חברתית. להערכתנו המשך שילובו בקבוצה יסייע בתהליך אותו עובר. כן התרשמנו כי קיים רצון כן להימנע ממעורבות נוספת בפלילים וכי מגויס לתהליך הטיפולי. ולאור כך, אנו סבורים כי יש לאפשר לרומן להמשיך בתהליך החיובי שהחל".

20. עיון ברקע לביצוע העבירות, כפי שפורט בתסקיר הראשון, והעובדה כי לנאשם אין רישום פלילי קודם מלמדים כי העבירות מושא כתב האישום היוו אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם, וכי מאז מעצרו, שנמשך 12 ימים, והטלטול שחווה כתוצאה מכך ומהתנהלות ההליך המשפטי נגדו, התרחק מעולם הסמים לחלוטין. למותר לציין כי בדיקות שתן לגילוי שרידי סם שנערכו לנאשם הציגו תוצאה שלילית. מהתסקיר המשלים עולה כי הנאשם עובד כיום כנהג משאית, ובכוונתו להשתלב בלימודים בתחום המחשב, כבודק תכנה.

גם בעדותו לעונש בבית המשפט הביע הנאשם דברי חרטה כנים והתנצל על מעשיו. כמו כן הביע שאיפותיו לעתיד.

21. דעתי כדעת שירות המבחן, כי יש להשית על הנאשם ענישה חינוכית, החורגת לקולא ממתחם העונש ההולם, ועניינו הולם בהחלט את תנאי סעיף 40ד לחוק העונשין. השילוב בין הבעת החרטה הכנה של הנאשם בגין מעשיו, חלוף כשנה מאז במהלכה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, לאחר ששוחרר ממעצר בן 12 ימים, השתלבותו בטיפול הקבוצתי בהצלחה והמוטיבציה שלו להמשיך בטיפול, הם שהיוו בסיס להחלטתי.

22. ראיתי לציין כי גם אם הנאשם לא נזקק לשירותי הטיפול של שירות המבחן, והוא בכוחות עצמו הפסיק לצרוך סמים ועלה על דרך הישר, אין זה אומר, בכלל, שלא ניתן לקבוע שהוא השתקם; שיקום עצמי - שיקום מלא הוא (ראו בעניין זה, רק למשל את ת"פ (י-ם) 49988-05-10 **מדינת ישראל נ' לוי** (17.2.2014), ת"פ (י-ם) 16312-03-13 **מדינת ישראל נ' שקיראת** (9.2.2014), ת"פ (ת"א) 32294-12-14 **מדינת ישראל נ' מירן** (14/09/2016)).

23. **אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

שירות לציבור - הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 300 שעות במסגרת בית אבות באשדוד בתפקיד אחזקה וסיוע לאב הבית, וזאת בתיאום עם שירות המבחן. **הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו ולחידוש המשפט, ולדין מחדש בשאלת העונש.** ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, ניתן יהיה הדבר להיעשות על ידי שירות המבחן, תוך דיווח לבית המשפט, ללא צורך במתן החלטה.

צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם. הנני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. **מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.**

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מהיום יעבור על עבירות סמים מסוג פשע.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 2 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים

מהיום יעבור על עבירות סמים מסוג עוון.

קנס - קנס בסך של 1,500 ש"ח או מאסר למשך 5 יום תחתיו.

הקנס יקוזז מהפקדה שהפקיד הנאשם במסגרת הנאשם בהליך המ"ת 22331-09-21 בסך 2,500 ₪ והיתרה ככל שקיימת תושב לידי אימו הגב' ויקטוריה לנדה ת.ז. 321107138.

לאור העובדה כי הנאשם כיום איננו משתמש בסמים, ונוכח העובדה כי הוא עובד כנהג משאית, לא מצאתי לנכון להטיל עליו פסילה בפועל מלקבל או להחזיק רישיון.

פוסל את הנאשם מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 6 חודשים **וזאת על תנאי** למשך 3 שנים, אם יעבור על עבירות בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ג, 06 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים.